

Farní list

ČERVENEC 2021
SRPEN

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Není snadné shrnout 24 let působení v českobudějovické diecézi do malého úvodního článku.

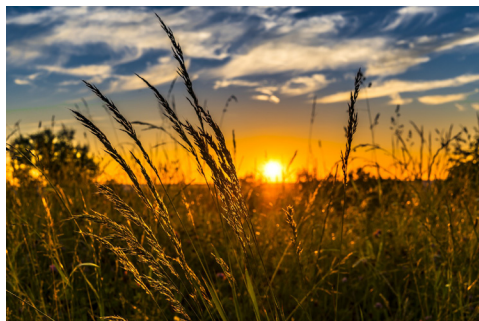
Možná ani tolik nejde o to, co všechno se událo (to jsem také sepsal), ale spíše položit důraz na zkušenosti a nový postoj, který jsem dostal darem.

Naštěstí dnešní Slavnost sv. Petra a Pavla nabízí jisté vysvětlení. Všimněte si toho, že každý z apoštolů si určitě zaslouží samostatnou liturgickou slavnost, ale liturgická tradice je spojuje dohromady jako „sloupy církve, aby utvrzovali její víru“ v každé době. Vždy spolu.

Kéfas – Petr je jako skála. Úloha sv. Petra spočívá i v tom, že nese zodpovědnost za základy církve, za to, co je spojeno s působením uvnitř společenství věřících: základ vyučování ve víře, poslušnost a kázeň, slavení liturgie a udělování svátostí. Všechno to, co spojuje a formuje křesťanské společenství uvnitř.

Pavel je učitel národů. Svůj život přirovnává k duchovnímu boji. On působí především navenek. Je stále na misijních cestách, překonává nesčetné zábrany a překážky (často i s ohrožením vlastního života), všechno proto, aby ostatním lidem hlásal Krista a radostnou zvěst o Božím království.

Jak jeden, tak i druhý postoj je správný, ale nejlepší je spojit oba dohromady. Stále se formovat a růst ve víře a zároveň neustále vycházet ven

k lidem, hledat. Potřebujeme se soustředit na náš duchovní a svátostný život, ale také musíme hledat i nové příležitosti a možnosti, jaké nám nabízí čas a okolnosti v době příhodné. Chránit v sobě Boží milost, ale nebát se riskovat a zkusit nové cesty, aby Boží milost nepřišla nazmar naší vinou.

To je snad moje základní zkušenost z doby působení v krásných Čechách. Dobře poznat situaci, zapojit se, ale i zkusit nové možnosti. Ano, tady je to hodně pestré, živé a dechberoucí. Pevně věřím, že získané zkušenosti i nový životní postoj teď co nejlépe využiji v rodném Polsku.

P. Marek

Rozloučení s panem farářem a vikářem Markem Antoni Donnerstagem

Jiří Kopelent

Již se to blíží pomalu k šestému roku,
co nastoupil jste v našich farnostech
a já se nyní loučím s Vámi se slzou v oku
a z mých úst se dere smutný vzdech.
Vyprosít Vám chci, co ve světě není k máni,
do dalších let hojnost Božího požehnání!

Tedy, když přišlo z biskupství zase,
že bude změna, která nikdy mě moc neláká,
a při níž místo oblíbeného Vaška Hese,
dostat jsme měli Vás, roditelého Poláka,
řekli jsme si: Ať nás Pán Bůh chrání
a dá nám všem porozumění a požehnání.

Neuplynula však moc dlouhá doba,
Bůh je tak veliký až je to k nevíře,
my poznali, že ve Vás není zlá křev ani zloba,
že poslal nám Pán láskyplného pastýře.
Opravdu plyne k nám, to není jen zdání,
skrz ruce Vaše milost Boží a požehnání.

Zprostředkoval jste nám duchovní dary,
ale i materiálně nejsme bez změny,
opravil jste interiér i exteriér fary
i kostely všude došly krásné proměny.
Za to s vděkem se Vám všichni farníci klaní
a vyprošují Vám hodně Božího požehnání.

Jménem jich nyní děkuji Vám se smutkem v hlase
za práci, kterou jste věnoval všem farnostem,
byť Polák, byl jste se pro nás postupem času
pravým duchovním otcem a už ne jen hostem.
Děkujeme Vám a za naše duchovní zrání
chceme vyprosít Vám hojnost Božího požehnání!

Ted' budete zase mezi svými hbitě
na Boží vinici doma v Polsku pracovat
a my budeme už jen skrz sociální sítě
snad přes Facebook navzájem se sledovat.
A těšit se zase někdy na shledání
i v smutku je milost Boží a požehnání!

Až někdy snad jednou na věčnosti,
snad bude nám všem ta milost dána,
sejdeme se tam spolu a plní vděčnosti
budeme společně chválit svého Pána.
Jen setrvejme v milosti Boží až do skonání
a Pán ať nám dá k tomu sílu a požehnání.

Tak naposled se sklání před Vámi naše hlavy,
prosíme, svou rukou požehnání dejte nám,
loučí se s Vámi jednotlivci i celé davy,
chybět budete nám všem, celým rodinám.
Věřící i nevěřící se dnes před Vámi sklání
a i Vám ze srdce vyprošují Boží požehnání!

P. MAREK DONNERSTAG – PRŮBĚH KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI ČESKOBUDĚJOVICKÉ V LETECH 1997-2020

• • •

V reakci na výzvu katowického arcibiskupa Damiána Zimoña jsem se 31. července 1996 dobrovolně přihlásil do pastorační činnosti v České republice. Dekretem Damiana Zimoña, metropolitního arcibiskupa v Katovicích ze dne 30. srpna 1997 jsem byl vyslán do Diecéze českobudějovické.

5. září 1997 jsem nastoupil do farnosti Volyně, kde jsem absolvoval čtyřměsíční jazykový kurz, a současně jsem byl kaplanem ve farnostech Volyně, Hoštice, Malenice a Paračov. Od 9. září 1997 jsem zaměstnán na plný úvazek v českobudějovické diecézi.

Dne 9. ledna 1998 jsem byl dekretem biskupa Antonína Lišky jmenován vikářem v českobudějovické katedrále, rektorem bývalého dominikánského klášterního kostela v Českých Budějovicích a administrátorem farnosti Hosín.

14. října 1998 jsem absolvoval postgraduální studium na Institutu pastorační a liturgické formace Katolické univerzity v Lublinu.

V letech 2000–2005 jsem působil jako katecheta na biskupském gymnáziu v Českých Budějovicích a dne 17. července 2000 jsem obdržel dekret pro spirituála téhož biskupského gymnázia sv. Jana Nepomuka Neumanna.

12. března 2001 jsem byl rozhodnutím biskupa Antonína Lišky jmenován členem rady kněží a sboru konzultorů českobudějovické diecéze. Od 24. dubna 2001 jsem byl jmenován členem Pastorační rady diecéze. V letech 2003–2004 jsem se účastnil kurzu pro kaplany určené pro mládež při Sekci pro mládež ČBK.

1. února 2003 přišla další změna. Rozhodnutím nového biskupa Jiřího Padoury jsem byl přidělen do nových farností: Týn nad Vltavou, Křtěnov, Neznašov, Albrechtice nad Vltavou, Chrášfany a Zálší, kde jsem byl správcem do roku 2016, po dobu 14 let.

V roce 2000 jsem zahájil doktorské studi-

um v Opole na teologické fakultě Opolské univerzity. V červnu 2003 jsem obhájil disertační práci s názvem: „Liturgické prvky konceptu farnosti jako společenství komunit, jak je vnímal o. Franciszek Blachnicki, a možnosti jejich aplikace v českých podmínkách“. Po složení zkoušek jsem získal akademický titul doktor teologických věd v oblasti liturgie. Vedoucím disertační práce byl P. prof. dr. hab. Helmut Sobeczko.

V roce 2013 jsem byl znovu zvolen do Kněžské rady českobudějovické diecéze. Téhož roku jsem se stal členem Diecézní liturgické komise. Dne 1. října 2015 jsem rozhodnutím nového diecézního biskupa Vlastimila Kročila byl opět zvolen do Kněžské rady.

Dne 22. června 2016 jsem změnil místo své pastorační práce a své současné povinnosti. Byl jsem jmenován děkanem vikariátu Sušice–Nepomuk (zahrnuje 52 farností, 12 kněží a řeholníků), farářem sušické farnosti a administrátorem farností Budětice, Rabí, Mlázovy, Kolinec a Dlouhá Ves.

Dne 14. ledna 2019 byl biskup Vlastimil Kročil donucen odvolat správce sousedních farností, proto jsem byl dočasně jmenován správcem následujících farností: Železná Ruda, Javorná, Zhůří, Čachrov, Hlavňovice, Velhartice a Hory Matky Boží. V průběhu 5 měsíců jsem s pomocí kněží vikariátu vykonával pastorační službu ve 13 farnostech a současně se staral o 19 kostelů, což byl nezapomenutelný zážitek...

Dne 5. června 2019 jsem se stal správcem farnosti Albrechtice u Sušice. V roce 2020 mně byly přidány další dvě farnosti: Petrovice a Svojšice.

Každá farnost (celkem 29) byla novou zkušeností v pastorační práci, další výzvou a přinesla nové příležitosti ke spolupráci s kněžími a farníky, nové úkoly v oblasti administrativních, renovačních, stavebních a hospodářských prací.

Za tuto dobu 24 let strávených v českobudějovické diecézi jsem vděčný především Bohu, ale také lidem: třem biskupům, několika kněžím a velkému počtu farníků, se kterými jsem se během své pastorační služby mohl setkat. V té době se objevily také obtížné situace,

někdy i dramatické, ale byla to především požehnaná doba. Doufám, že díky vám a s Boží pomocí získané zkušenosti z působení v českobudějovické diecézi přinesou požehnané ovoce i v katowické arcidiecézi, kam se rád vracím.

R. D. Marek Donnerstag, Th.D.

SETKÁNÍ ZDRAVOTNÍKŮ U KAPUCÍNŮ

Obdobný článek jste mohli zahlédnout v Sušických novinách, ale i ve Farním listu má své místo...

Už nějaký čas jako bratři chodíme do Sušické nemocnice s nabídkou duchovní služby. „Doba covidová“ nás více spojila nejen s pacienty, kteří se ocitli bez možnosti návštěv, ale také s lékaři a zdravotními sestrami. Prožili jsme velmi intenzivní období, kdy jsme byli spolu „na jedné lodi“.

A někde tady začal klíčit nápad poděkovat za službu všem zdravotníkům, za jejich nasazení, jež mnohdy není vidět. Vlastně šlo o jednoduchou úvahu: když my chodíme do nemocnice, tak by mohla nemocnice přijít do kláštera. Na středu 16. června jsme naplánovali děkovnou mši svatou. Ke kapucínské komunitě se připojil i o. Marek, poděkování za nemocnici přebírala vrchní sestra Mgr. Věra Petřů. Po bohoslužbě proběhla prohlídka kostela a kláštera: úvodní slovo měl br. Petr, průvodcovské role se ujal br. Jan. Poté byli zdravotníci pozváni na malé pohoštění, které pro ně připravili členové Sekulárního františkánského řádu. A určitě nelitovali: s terciáři se prostě dobře slaví...

Akci jsme dělali s vědomím, že je v Sušici samozřejmě víc zdravotníků: na obvodě, je tu záchranná služba a jsou zde sestry v domově důchodců, lékaři z polikliniky a další. Třeba se setkání se zástupci Sušické nemocnice stane spouštěčem i k dalšímu podobnému děkování.

Něco z radostnosti samotného setkání můžeme „zhlédnout“ na fotografii dorutu (ten na druhý den putoval po všech odděleních nemocnice) nebo vyčíst ze

závěru kázání, které komentovalo úryvek ze 17. kapitoly Lukášova evangelia.

„Náš text píše evangelista Lukáš, což byl lékař. O to víc je fascinován tím, že se mu před očima odehraje zázrak uzdravení, dokáže si poměrně snadno představit, co diagnóza malomocenství obnáší. Ale co chci říct? Přesto, že asi úplně každý den neděláte zázraky, že byste hned na

vrátnici posílali uzdravené lidi domů, tak mi přijde služba lékařů a sester a vůbec zdravotníků krásně ježíšovská. Dotýkat se ran a bolestí člověka, bojovat o jeho život, nebo jen prostě s láskou přinést jídlo a posadit dotyčného na gramofon, objednat sanitku, unést chování netrpělivého pacienta, zvykat si na sto padesátého ministra zdravotnictví... Dle mého, tady se dotýkáme už něčeho božského.

To, že jsme tady společně na mši sv., soukromě považuji také za malý zázrak. Co ta mše sv. vlastně je? Je to modlitba, která je spojena s hostinou. Jde o modlitbu par excellence. Pro mne je to vlastně něco mimořádného, něco, co je mi velmi drahé – a do čeho bychom vás jako nám

drahé také chtěli zahrnout. Abychom se moc nedojořmali, tak bych to chtěl i malinko shodit. Jedna sestra řikala: Na modlení moc nejsem, ale přijdu, protože mě láká mešni víno. Nezapomněl jsem, přihlaste se po prohlídce kostela a vezměte s se-

bou na ochutnávku i další zájemce."

Milí zdravotníci ze Sušické nemocnice a vůbec všichni, kdo se dotýkáte lidské bolesti: díky za Vaši službu.

br. Petr

VZPOMÍNKA NA P. JIŘÍHO VORÁČKA

• • •

Milí farníci a členáři Farního listu! V minulém, tedy červnovém Farním listu, byl nádherný příspěvek od našeho obětavého ministranta Milana Kotála o P. Jiřím Voráčkovi, o mém dlouholetém předchůdci v jáhenské službě v naší farnosti, v našem vikariátu a v posledních čtyřech a půl letech výpomocným duchovním. Milan zde naprosto pravdivě a výstižně „popsal“ tohoto Kristova služebníka. Ve svém příspěvku zmiňuje i Albrechtice a Jiřího obětavou službu, kde je v sakristii na něho trvalá upomínka v podobě fotografie (patrně z kněžského svěcení).

Ale to není zdaleka jediná farnost, kde na P. Jiřího s láskou a s vděčností vzpomínají. Je to mnoho farností našeho vikariátu, kde jako dlouholetý jáhen a poté duchovní křtil, oddával a doprovázel zemřelé do Otcova domu, do našeho věčného domova. Takřka do poslední-

ho dne na tomto světě pamatoval na své farnosti. Den před svou smrtí jsme se telefonicky domlouvali, protože jsem druhý den v neděli místo něho sloužil bohoslužby slova v jeho farnostech, tedy v Petrovicích a Svojsčicích. A on měl největší starost, jestli je ve Svojsčicích dostatek konsekrovaných (proměněných) hostií v ciboriu. Bylo to jen několik málo hodin před tím, než byl v noci na neděli povolán do věčnosti... Co k tomu dodat? A já pevně věřím, že v okamžiku smrti, v okamžiku setkání s Kristem, tedy s tím, kterého miloval a kterému obětavě sloužil, uslyšel: „Služebníku dobrý a věrný...“ A tak Ti, milý Jiří, přeji klidný a zasloužený spánek na našem krásném sušickém hřbitově, kde nejen Ty očekáváš Den poslední... A na shledanou v nebi!

jáhen Václav

DIVADLO S LENKOU SASÍNOVOU

• • •

V neděli 27. června se klášterní zahrada proměnila na divadelní scénu. Děti na dekách a dospělí na lavičkách očekávali, jak to tentokrát dopadne s Červenou karkulkou a pak s Jeníčkem a Mařenkou. První překvapení přišlo záhy, když jsme zjistili, že Karkulka byla poměrně plačtivá holka a že se vlk učil cizím řečem. V rozhovorech mezi Jeníčkem a Mařenkou asi mnozí rodiče rozpoznávali své ratolesti. Nejrůznějších vychytávek a vtípků tam ovšem měla členka Divadla Brod mnohem víc.

Krásné bylo, že děti divadlo spoluvytvářely a posouvaly děj dopředu. A také

si stříhly malou roli, třeba když hrály les, kterým procházela Karkulka a v němž se také objevila chaloupka z perníku. Zároveň rodiče obdivovali své děti, jak dokázaly znázornit ohnivou pec i s vrzajícími vrátky.

Skvělé představení s výbornou herečkou trvalo zhruba hodinu. Napočítali jsme osmdesát diváků a divaček. A jsme rádi, že se objevili „kostelní“ i „nekostelní“ návštěvníci.

bratři kapucíni

MARIÁNSKÁ POUŤ PRAHOU

• • •

V sobotu 5. června 2021 se konal již 29. ročník mariánské pouti, kterou v Praze organizovala Národní rada Sekulárního františkánského řádu. Na pouť nás přijelo něco přes 40 sekulárních františkánů a přátel, bylo to mnohem méně než jiné roky, zřejmě vlivem pandemických opatření.

V 10 hodin dopoledne začala mše svatá v kostele Panny Marie Andělské v klášteře kapucínů na Hradčanech, kterou celebroidal bývalý provinciál kapucínů P. Bonaventura Štivar OFMCap. V presbytáři s ním byli P. František, P. Augustin a P. Petr. Po mši svaté jsme se v kostele pomodlili první desátek františkánského sedmiradostného růžence a pak se konalo občerstvení v klášterní zahradě, kde jsme měli možnost se setkat a popovídat si s bratry kapucíny, mimo jiné i s těmi, kteří působili u nás v Sušici.

Před 12. hodinou jsme se přesunuli do kostela Narození Páně v Loreti, kde jsme se pomodlili modlitbu Anděl Páně a pak druhý desátek růžence, zazpívali jsme mariánskou píseň, při které nás hrou na trubku doprovázel P. František Kroczek OFMCap., náš národní duchovní asistent.

Další naší zastávkou byl kostel Panny Marie Vítězné s Pražským Jezulátkem,

kde nás velice vřele přivítal karmelitán P. Anastáz a po modlitbě desátku růžence si nás vyfotil do misionářského časopisu. Zde jsme si zazpívali píseň Narodil se Kristus Pán. Pak jsme se vydali k mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí a následoval čtvrtý desátek a mariánská píseň.

To už bylo ale pořádné vedro a tak jsme se těšili na chládek, který nás čekal v kostele sv. Jakuba u minoritů, pomodlili jsme se zde pátý desátek růžence a trochu si odpočinuli a pak se vydali znovu na cestu.

Naší další zastávkou byl kapucínský kostel sv. Josefa, kde nyní žije i P. František, který nás celou poutí doprovázel. Provedl nás klášterem a pak jsme se sešli v kostele k pokračování modlitby růžence. Po desátku jsme se ještě pomodlili ke sv. Josefovi a P. Fran-

tišek nám společně se zástupci NR SFŘ, sestrou Markétou a bratrem Pavlem, zahráli na kytaru a trubku a zazpívali.

Naši pouť jsme zakončili, tak jako každoročně, v kostele Panny Marie Sněžné u františkánů a po závěrečném požehnání jsme se rozloučili.

Pouť se vydařila a my jsme odjížděli z Prahy s radostí v našich srdcích.

Anna Brigita Blažková OFS

FAMILY
CAMP

příjezd v úterý 3.8. cca do 18.00 hodin
odjezd v sobotu 7.8. cca ve 12.00 hodin

téma letošního kempu

NA CESTĚ SE SVATÝM JOSEFEM

FAMILY CAMP

fara Petrovice

3.8. - 7.8.2021

- společenství rodin • aktivity pro děti i pro dospělé • mše sv.
- adorační chvály • přednášky pro dospělé •
- dostatek času na sebe i na ostatní •

BIBLI URČITĚ S SEBOU

www.familycamp.cz

pořádá Spolek Most České Budějovice, Biskupství českobudějovické a farnost Sušice

KLÁŠTERNÍ PLÁNOVÁNÍ

Nejbližší větší akcí v klášteře bude 2. 8. Porciunkule. O pondělní slavnosti Panny Marie Andělské plánujeme bohoslužby v 9, 11 a v 18 h. V tuto chvíli můžeme prozradit, že první mši sv. v 9 h bude sloužit o. Jenda Kulhánek. Předpokládáme, že zájemcům nabídneme i prostor pro svátost smíření. Poutníci z Domažlicka

snad také přijedou. A počítáme rovněž s občerstvením pro všechny návštěvníky.

A můžeme připojit ještě jeden evergreen: kapucínská provinční kapitula se bude konat od 30. 8. do 3. 9. v Praze na Hradčanech, dopředu děkujeme za Vaše doprovázení v modlitbě.

bratří kapucínů

SUŠICE A OKOLÍ – PROGRAM POUTÍ (ČERVENEC)

17. 7. 2021 ve 14.30 hod.	kaple Lukoviště
18. 7. 2021 v 11.00 hod.	kaple Dobříšín
18. 7. 2021 v 14.00 hod.	kaple na Roku
25. 7. 2021 v 8.30 hod.	kostel sv. Jakuba v Kolinci
25. 7. 2021 v 11.00 hod.	kaple Chmelná

CHYSTÁ SE

- Po 2. 8.** **Slavnost Panny Marie Andělské z Porciunkule;** v pondělí 2. srpna zveme na slavnost Panny Marie Andělské z Porciunkule v kapucínském klášteře. Mše svaté budou slouženy v 9.00, v 11.00 a v 18.00 hod.
- Út 3. 8.** **FamilyCamp 2021;** srdečně zveme nejen rodiny s dětmi na skvělou akci, která se koná **od úterý 3. srpna do soboty 7. srpna v Petrovicích.** Letos nás poctí svou návštěvou českobudějovický biskup Vlastimil Kročil. Podrobný program naleznete na webu www.familycamp.cz.
- Pá 24. 9.** **Mariapoli Srní 2021;** Hnutí fokoláre Vás srdečně zve na společně prožité podzimní dny v centru Národního parku Šumava v hotelu Srní **od pátku 24. září do úterý 28. září.** Letošní téma: Kolektivní spiritualita.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 4 / 2021 (191), vyšel dne 2. 7. 2021.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 20. 8. 2021.